

» σχεδιασμένα, διὰ νὰ πολιτογράψωμεν (*) τοὺς ἄρχοντας,
 » τὸν τε πρόεδρον κύριον Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον καὶ
 » τὸν ἀρχιγραμματέα κύριον Θεόδωρον Νέγγρη· μὲ τοῦτο
 » κἀμύνουν μεγάλην τιμὴν τῆς πατρίδος μας, τῆς ὁποίας ἴσως
 » αὐτὴ δὲν εἶναι ἀξία, πλὴν ἡμεῖς εἴμεθα ζαλισμένοι ἀπὸ
 » τὰς περιστάσεις, καὶ τὴν πατρίδα βεβαίαν δὲν τὴν ἔχο-
 » μεν ἀκόμη, ἀλλ' εἶναι ὡς κἀλαμος σαλευόμενος ὑπὸ σφο-
 » δρῶν ἀνέμων. Ὅθεν ἀνόητον ἤθελεν ἦναι, νὰ ὑποσχωμέθα
 » εἰς ἄλλους ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχομεν βέβαιον· πρὸς τοῖς
 » ἄλλοις ἡμεῖς ἂν καὶ ἀμαθεῖς ἦμεθα καὶ ἀπολίτετοι, τὸ ἔ-
 » χομεν ὅμως πατροπαράδοτον νὰ δεχώμεθα εἰς τὴν πατρίδα
 » μας, καὶ νὰ στέργωμεν, ὡς ἀδελφὸν καὶ συμπολίτην, κάθε
 » χριστιανὸν, καὶ πολὺ περισσότερον τοὺς εὐγενεῖς καὶ
 » πεπαιδευμένους.

» Ἡ κρίσιμος καὶ ἐπικίνδυνος περίστασις μᾶς ἐβίασε νὰ
 » σᾶς γράψωμεν πολλὰ, τὰ ὁποῖα, ἂν ἦναι ὀρθὰ καὶ δίκαια,
 » τὸ μέλλον θέλει τὰ δείξει· πολλαῖς φοραῖς σᾶς ἐγράψαμεν
 » καὶ κἀμμία ἐνέργεια δὲν ἔγινεν εἰς τὰ γράμματά μας,
 » τὸ αἴτιον ἀγνοοῦμεν φίνεται, ἢ ἰσχυρογνωμεῖτε, ἢ ἀγνοεῖ-
 » τε τὸ ἀληθινὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους· ἂν λοιπὸν τὸ πρῶτον,
 » ἐπιμείνατε εἰς αὐτὸ καὶ βραστάτε ταύτην τὴν τελευταίαν
 » μας ἐπιστολήν, διὰ νὰ τὴν ἔχετε, ὡς καθρέετην, καὶ νὰ
 » δώσετε ἀπολογίαν καὶ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώ-
 » πους, ἂν ζήση κἀνένας ἀπὸ ἡμᾶς, διὰ ὃ, τι ἀπευκταῖον ἀκο-
 » λουθήσει μετὰ ταῦτα· ἂν τὸ δεῦτερον, πληροφορηθῆτε ἀπὸ

(*) Εἰς τούτους ἤρμοζεν ἡ κοινὴ καὶ χωρικὴ παροιμία « κἀποιοὺ ἐκαίοντο τὰ
 » γένεια, καὶ ἄλλος τὸν ἔλεγε, στάσου ν' ἀνάψῃ τὸ σιφίμου. »

